

INFORMATOR URZĘDOWY

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament Urzędownika || Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy
wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnośz. do domu. || od wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel. 12 gr

Nb 24

Gniezno, dnia 22-go marca 1930 r.

Rok 79

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7. lutego 1930 r.

o zniesieniu gmin wiejskich Mielżyn Stary i Mielżynek w powiecie gnieźnieńskim, województwie Poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 85) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminy wiejskie Mielżyn Stary i Mielżynek w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim znosi się a terytorjum ich włącza się do gminy wiejskiej Mielżyn w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1930 r.

Prezes Rady Ministrów: K. Bartel
Minister Spraw Wewn.: H. Józewski.

Powyzsze podaję do wiadomości z tem, że wszelkie sprawy odnoszące się do zniesionych gmin Mielżyn Stary i Mielżynek należy od 1. kwietnia r. b. kierować do gminy Mielżyn.

Gniezno dnia 15. marca 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) S ł a b y.

L. dz. 2735/30 W. P.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 4. grudnia 1929 r.

o zniesieniu obszaru dworskiego Wierzyce w powiecie gnieźnieńskim, województwie Poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Obszar dworski Wierzyce w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim znosi się, a terytorjum jego włącza się do gminy wiejskiej Wierzyce w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1930 r.

Prezes Rady Ministrów: Świtalski
Minister Spraw Wewn.: Sławoj Składkowski.

Powyzsze podaję do wiadomości z tem, że wszelkie sprawy odnoszące się do zniesionego obszaru dworskiego Wierzyce należy od 1. kwietnia 1930 r. kierować do gminy Wierzyce

Gniezno dnia 15. marca 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) S ł a b y.

L. dz. 1795/30 W. P.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7. lutego 1930 r.

o zniesieniu gminy wiejskiej Darmoszewo w powiecie gnieźnieńskim, województwie Poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 85) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Darmoszewo w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim znosi się, a terytorjum jej włącza się do gminy wiejskiej Kiszkowo w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1930 r.

Prezes Rady Ministrów: K. Bartel
Minister Spraw Wewn.: H. Józewski

Powyzsze podaję do wiadomości z tem, że wszelkie sprawy odnoszące się do zniesionej gminy Darmoszewo należy od 1. kwietnia r. b. kierować do gminy Kiszkowo.

Gniezno, dnia 15. marca 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) S ł a b y.

L. dz. 2736/30 W. P.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 4. grudnia 1929 r.

o zniesieniu gminy wiejskiej Jeziorzany w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Jeziorzany w powiecie gnieźnieńskim znosi się, a terytorjum jej włącza się do gminy wiejskiej Owieczki w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1930 r.

Prezes Rady Ministrów: Świtalski
Minister Spraw Wewn.: Sławoj Składkowski

Powyzsze podaję do wiadomości z tem, że wszelkie sprawy odnoszące się do zniesionej gminy Jeziorzany należy od 1. kwietnia r. b. kierować do gminy Owieczki.

Gniezno, dnia 15. marca 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) S ł a b y.

L. dz. 2215/30 W. P.

S t a t u t

Cywilnej Komunalnej Szkoły Kucia Koni w Gnieźnie.

§ 1. Na podstawie statutu niniejszego zostaje założona w Gnieźnie województwa poznańskiego przez miasto Gniezno i powiatowe związki komunalne powiatów: mogileńskiego, wagrówieckiego, znińskiego i gnieźnieńskiego cywilna szkoła kucia koni pod nazwą „Komunalna Szkoła Kucia Koni w Gnieźnie”.

§ 2. Zadaniem szkoły jest:

- a) kształcenie czeladników kowalskich w prawidłowym i przystosowaniem do potrzeb rolnictwa kucia koni oraz w należytem pielęgnowaniu kopyt;
- b) przygotowanie kowali do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni.

§ 3. Przewodniczący Wydziału Powiatowego w Gnieźnie powołuje:

- a) lekarza weterynaryjnego do kierownictwa szkołą i prowadzenia nauczania teoretycznego;
- b) osobę upoważnioną do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni do prowadzenia nauczania praktycznego kucia koni pod nadzorem lekarza weterynaryjnego.

§ 4. Nauczanie praktyczne odbywa się w kuźni „Komunalnej Szkoły Kucia Koni w Gnieźnie”.

§ 5. Czas nauczania w szkole kucia koni trwa od trzech do sześciu miesięcy, w zależności od przygotowania kandydata.

§ 6. Do cywilnej szkoły kucia koni mogą być dopuszczone osoby, które:

- a) ukończyły co najmniej 19 lat życia,
- b) umieją czytać i pisać oraz,
- c) złożyły wymagany w prawie przemysłowym egzamin na czeladnika kowalskiego.

Podanie o przyjęcie do szkoły kandydaci winni wnieść do kierownika szkoły z dołączeniem świadectwa urodzenia, świadectwa złożenia egzaminu na czeladnika, świadectwa zdrowia oraz własnoręcznie napisanego życiorysu.

§ 7. Nauczanie w szkole jest bezpłatne.

§ 8. Uczniowie otrzymują mieszkanie, światło, opał, łóżko, pościel za opłatą 60,— zł za czas trwania kursu.

§ 9. Uczniowie winni posiadać własny fartuch skórzany i narzędzia do podkuwania koni (młotek-widłak, nóż angielski, tarnik, rozkuwacz i obęgi do kucia).

§ 10. Przedmioty nauczania w szkole kucia koni. Nauczanie teoretyczne.

Przedmiotami nauczania teoretycznego są następujące przedmioty:

- 1) ogólne pojęcie o budowie konia;
- 2) budowa dolnej części kończyn i jej czynności:
 - a) kość kopytowa, strzałkowa, koronowa, pięcinowa, nadpięcnowa, kości rysikowe, trzeszczkowe,
 - b) więzadła, stawy, ścięgna,
 - c) chrząstka kopytowa, strzałka gąbczasta,
 - d) części mięsne, naczynia i nerwy,
 - e) puszka rogowa, narastanie rogu, zużywanie się rogu, własności rogu,
 - f) mechanika kopyta, wpływ terenu na kopyto niepodkute,
 - g) postawy kończyn, prawidłowe i nieprawidłowe,
 - h) wpływ postawy kończyn na ukształtowanie kopyt
 - i) praca kopyta, chody prawidłowe i nieprawidłowe,
 - j) kopyta prawidłowe i nieprawidłowe;
- 3) Materiał i narzędzia podkownicze:
 - a) żelazo, stal, węgiel, koks, węgiel drzewny,
 - b) podkowa, podkowa typu wojskowego, rodzaje podków (dla koni pojeźdżowych, ciężarowych i wyścigowych - letnie i zimowe), podkowa prawidłowa i jej wymiary podkowa dla muła, półfabrykant, podkowa fabryczna, wyrób podkowy ze starego żelaza,

- c) podkowiaki, hacze, płatki stalowe, żębce,
- d) narzędzia podkownicze.

4) Racjonalne urządzenie kuźni i paleniska:

- 5) Przygotowanie kopyt do podkucia, przygotowanie podków i podkuwanie kopyt prawidłowych i nieprawidłowych, a mianowicie:
 - a) obchodzenie się z końmi przy podkuwaniu, podkuwanie koni narownych,
 - b) ścieranie się podkowy, terminy przekuwania,
 - c) badanie kopyta przed podkuciem, odjęcie starej, podkowy i znaczenie jej ogładzin, struganie kopyta,
 - d) wybór i przygotowanie podków, dopasowanie i przybicie podkowy,
 - e) badanie konia po okuciu, cel i znaczenie badania,
 - f) podkuwanie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych podstawach kończyn i nieprawidłowych chodach, struganie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie kopyt przy postawie zbieżnej, rozbieżnej, zwartej, rozwartej, podsiebnej, odsiebnej, niedzwiedziej, kucie kopyt przy strychowaniu się, ściąganiu i potykaniu,
 - g) podkuwanie koni w miastach (bruk, asfalt, itp.), podkowy z linką, podkowy z wkładkami patentowanymi itp.),

6) Higiena kopyta:

- a) wpływ klimatu, charakteru gleby i podłoża na róg kopyta,
 - b) kąpiele kończyn, natłuczanie kopyt, oczyszczanie kopyt,
 - c) pielęgnacja kopyta niepodkutego,
 - d) pielęgnacja kopyta podkutego,
 - e) pielęgnacja kopyt żrebiących,
- 7) Choroby kopyt:
- a) kopyta: płaskie, pełne, szczudłowate, wąskie i sposoby ich podkuwania,
 - b) szeliny i sposoby ustalania ich brzegów, rozpadliny
 - c) ochwał, kształt kopyt po przebytych ochwacie, sposoby podkuwania kopyt po ochwacie,
 - d) ściana oddzielona i pusta,
 - e) słupek rogowy,
 - f) gnicie strzałki,
 - g) nagwożdżenie,
 - h) zatrat,
 - i) skostnienie chrząstki kopytowej,
 - j) zagwożdżenie,
 - k) podbitek.

Nauczanie praktyczne.

Przedmiotami nauczania praktycznego są:

- 1) wyrób podków:
 - a) letnich i zimowych z uwzględnieniem podków typu wojskowego, podków dla kopyt prawidłowych, podków przy chodach nieprawidłowych i na kopyto chore - z żelaza sztabowego, ze starych podków i półfabrykatów,
 - b) wgrzewanie płytek stalowych, żębce,
- 2) podkuwanie kopyt prawidłowych, nieprawidłowych i chorych:
 - a) trzymanie konia, użycie środków poskramiających, trzymanie kończyn,
 - b) odejmowanie podkowy, badanie odjętej podkowy i kopyta po rozkuciu,
 - c) przygotowanie kopyta do podkucia (struganie kopyta),
 - d) dopasowanie podkowy i jej przybicie,
 - e) podkuwanie różnych typów koni, podkuwanie różnych rodzajów kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych podstawach i chodach,
 - f) określenie sposobu podkucia, odpowiedniego dla poszczególnych rodzajów kopyt, krytyczna ocena podkucia różnego kształtu kopyt,

- g) podkuwanie kopyt chorych,
- h) struganie kopyt żrebięcych,
- i) podkuwanie koni do pracy w mieście (na bruku, asfalcie itp.).

§ 11. Podezas odbywania nauki w szkole uczniowie obowiązani są ściśle stosować się do rozkładu zajęć i zachowywać się poprawnie, spełniając sumiennie poruczoną im pracę.

§ 12. Egzamin obejmuje część teoretyczną i praktyczną.

W części teoretycznej egzaminu kandydat winien wykazać dostateczną znajomość przedmiotów wyszczególnionych w § 10 statutu niniejszego.

W części praktycznej egzaminu kandydat winien:

- a) wykuc z żelaza sztabowego dwie podkowy letnie lub zimowe, dla kopyt prawidłowych lub nieprawidłowych - w zależności od pory roku i rodzaju kopyt, jakie posiadają konie, mające być podkute;
- b) wykuc jedną podkove na kopyto chore lub do specjalnego użytku (n. p. dla konia biorącego udział w wyścigach);
- c) wykonać całkowite okucie dwóch kopyt (letnie i zimowe) jednego kopyta tylnego, drugiego przedniego;
- d) wykonać struganie kopyta żrebięcego, o ile to jest możliwe.

Z pośród podków mających być wykutymi - stosownie do p. 1 i 2 przynajmniej jedna winna być wykuta według typu podkowy używanej w wojsku. Przy wykonywaniu okucia stosownie do p. 3 požądane jest okucie przynajmniej jednego konia, z chorem lub wadliwym kopytem, z nieprawidłową podstawą kończyn lub nieprawidłowym chodem, przyczem w braku takiego konia należy okuć jednego konia do specjalnego użytku.

Przy kuciu konia, po należytej ocenie starego podkucia, kandydat winien wykazać dokładność i pewność w wykonaniu:

- a) odjęcia starej podkowy,
- b) oczyszczenia i wystrugania kopyta,
- c) wykucia podkowy,
- d) jej dopasowania,
- e) przybicia.

§ 13. Dotychczasowy statut szkoły Podkuwaczy Koni w Gnieźnie z dnia 2. kwietnia 1925 r. traci swoją moc obowiązującą z dniem zatwierdzenia niniejszego statutu.

Gniezno, dnia 13. września 1929 r.
Kuratorjum Komunalnej Szkoły Kucia Koni w Gnieźnie.

Starosta powiatu gnieźnieńskiego (—) H e n s e l
(—) Staby. Wiceprezydent miasta Gniezna.
Starosta powiatu wągrówieckiego.
(—) Wacław Stępiński. (—) Łuszczewski.
Starosta powiatu żnińskiego
(—) Marjan Szczerbiński.

Powyższy statut Cywilnej Komunalnej Szkoły Kucia Koni w Gnieźnie zatwierdza się na podstawie art. 3 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 334) i w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1-go października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 807).

Warszawa, dnia 19. grudnia 1929 r.
Minister Rolnictwa Warszawa, d. 14. stycznia 1930 r.
(—) Niezabytowski. Minister Przemysłu i Handlu
(—) Kwiatkowski.
Min. Roln. Nr. 2889. W. III.
Min. Przem. i Handlu.

Powyższy statut Komunalnej Szkoły Kucia Koni podaje niniejszem do wiadomości.

Gniezno, dnia 13. marca 1930 r.
Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) S ł a b y .
L. dz. 1703/30 W. P.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4. grudnia 1929 r.

o zniesieniu gminy wiejskiej Mnichówko w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Mnichówko w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim znosi się, a terytorjum jej włącza się do gminy wiejskiej Mnichowo w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1930 r.

Prezes Rady Ministrów: Świtalski.
Minister Spraw Wewn.: Sławoj Składkowski.

Powyższe podaje do wiadomości z tem, że wszelkie sprawy odnoszące się do zniesionej gminy Mnichówko należy od 1. kwietnia r. b. kierować do gminy Mnichowo.

Gniezno, dnia 15. marca 1930 r.
Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Staby.
L. dz. 2153/30 W. P.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4. grudnia 1929 r.

o zniesieniu gminy wiejskiej Żylce w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Żylce w powiecie gnieźnieńskim, województwie poznańskim znosi się, a terytorjum jej włącza się do gminy wiejskiej Sławno w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1930 r.

Prezes Rady Ministrów: Świtalski.
Minister Spraw Wewn.: Sławoj Składkowski.

Powyższe podaje do wiadomości z tem, że wszelkie sprawy odnoszące się do zniesionej gminy Żylce należy od 1-go kwietnia r. b. kierować do gminy Sławno.

Gniezno, dnia 15. marca 1930 r.
Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Staby.
L. dz. 1510/30 W. P.

Na podstawie § 84 ordynacji wiejskiej z dnia 11 lipca 1891 r. zatwierdzam Stanisława Budnera z Olekszyna na sołtysa w/w. gminy na czas trwania kadencji obecnych zarządów gminnych.

Gniezno dnia 8. marca 1930 r.
Starosta powiatowy
(—) S ł a b y .
L. dz. 844/30 W. P.

Konferencja rejonowa

- rejonu VII. odbędzie się w Drachowie dnia 29. marca, o godzinie 10-tej według następującego porządku:
1. Modlitwa i śpiew dzieci
 2. Lekcja statutowa przerobienie wiersza: „Do Skowronka na stop. III. p Gesner.
 3. Zagajenie konferencji.
 4. Referat I. „Od kiedy w jakim zarysie staram się zaznajomić dzieci mej szkoły z literaturą polską? (p. Zmuda)

5. Referat II. „Ocena dzieła pedagogicznego” (p. Sobota)
6. Dyskusja a) nad lekcją b) nad referatami.
7. Odczytanie i przyjęcie protokołu z konf ostatni
8. Komunikaty.
9. Wolne głosy.
10. Zamknięcie.

Niechanowo dnia 17. III. 1930 r.

Kowalski, przew. konf. rej.

O g ł o s z e n i a .

Najlepszy proszek do prania
ZŁOTY
z podarkami

Segregatory,
skoroszyty,
dziurkacze,
s u s z k i ,
kałamarze

oraz wszelkie inne przybory biurowe poleca
M. Cegielski,
Witkowo.

Walne zgromadzenie

członków niżej podpisanej Spółdzielni odbędzie się niedzielę, dnia 30. marca 1930 r. o godzinie 12 w lokalu p. PIETRASZAKA w POWIDZU.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i wybór przewodniczącego walnego zbrania
2. Sprawozdanie zarządu i Rady Nadz. z czynności rok 1929.
3. Przyjęcie Bilansu za rok 1929 i udzielenie pokrowania Zarządowi i Radzie Nadz.
4. Podział zysków
5. Zmiana i uzupełnienie § 4. 11 i 23 statutu
6. Wybór 3 członków do Rad. Nadz. w miejsce ustępujących
7. Wnioski bez uchwał
8. Zamknięcie.

Sprawozdanie za rok 1929 wyłożone jest dla członków w lokalu Bankowym w godzinach urzędowych.

POWIDZ, dnia 14. marca 1930 r.

Bank Ludowy

Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością w POWIDZU

Rada Nadzorcza:
Wł. KOZŁOWSKI, prezes.

Drukarnia M. Cegielskiego

Tel. 16. w Witkowie Tel. 16.

wykonuje wszelkie prace drukarskie dla rolnictwa, przemysłu, handlu, urzędów, szkół oraz dla potrzeb prywatnych jak: listowniki, pocztówki, koperty, rachunki, bloki wszelkiego rodzaju, statuty i aфіsze dla towarzystw, księgi kontowe, formularze urzędowe i tabele, recepty, kwitariusze, zaproszenia ślubne i inne, karty wizytowe, żarączynowe, reklamowe i t. d.

po cenach konkurencyjnych.

Karty do gry

trwałe—najlepszej jakości:

Włatowe, Pokler—Piklet, Specjalne KARTY LUDOWE oraz damskie Pasjansowe (w eleg. kartoniku po 2 talje)

poleca

M. Cegielski, Księgarnia Witkowo.
Telefon № 16.

Telegramy narodowe (Tow. Czytelni Lud.)

po 50 gr.

poleca w dowolnym wyborze

M. Cegielski, Księgarnia Witkowo
Telefon № 16.